

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43Cob/77/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2613208174
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kmeťová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:2613208174.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Kmeťovej a z členiek senátu JUDr. Drahomíry Dibdiakovej a JUDr. Márie Jamriškovej PhD. v právnej veci žalobcu KOVOTVAR, výrobné družstvo, Kúty, Železničiarska 830, IČO: 00 167 461, zastúpeného Advokátska kancelária Doležal & Partners s. r. o., Bratislava, Michalská 9, IČO: 47 253 371, proti odporcovi EKOTECHNIKA FILTER s. r. o., Sklabiná 57, IČO: 44 740 344, zastúpeného JUDr. Jozefom Veselým, advokátom so sídlom vo Veľkom Krtíši, ul. Mierová 1, o zaplatenie 20.659,40 Eur s prísl. a vrátenie filtračného zariadenia a ventilátora, o odvolaní žalobcu a o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 7Cb/2/2014-213 zo dňa 3. decembra 2014 jednohlasne takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 7Cb/2/2014-213 zo dňa 3. decembra 2014
v p r v e j v ý r o k o v e j v e t e p o t v r d z u j e .

Rozsudok okresného súdu vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania (tretia výroková veta) mení tak, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy prvostupňového konania vo výške 2.762,- Eur trovy právneho zastúpenia a 632,94 Eur iné trovy konania.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Veľký Krtíš napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 14.934,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,75% od 27.02.2013 do zaplatenia oproti vráteniu filtračného zariadenia EKOVENT PF 18/12 a ventilátora E/CB 453 žalobcom, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (prvá výroková veta), vo zvyšku súd návrh zamietol (druhá výroková veta) a rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov (tretia výroková veta).

Podaným návrhom žalobca pôvodne žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu istinu 14.934,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,75% ročne, ďalej zmluvné pokuty vo výške 720,- Eur a vo výške 2.100,- Eur a napokon sumu 2.905,40 Eur ako náhradu škody, a to titulom vrátenia zaplatenej ceny diela po odstúpení od zmluvy, v zmluve dohodnutých zmluvných pokút (za porušenie povinnosti, že žalovaný riadne a včas nevykoná dielo v súlade s podmienkami určenými v zmluve) a náhrady škody, ktorá žalobcovi vznikla dodatočne vykonanými prácami na odprašovacom zariadení. Žalobca uviedol, že na základe predzmluvných jednaní a predchádzajúcej, najmä mailovej korešpondencii uzavreli účastníci konania, žalobca ako objednávateľ a žalovaný ako zhotoviteľ dňa 07.10.2011 písomnú zmluvu o dielo s tým, že podrobnejšia technická špecifikácia diela mala byť uvedená v prílohe č.1 Zmluvy o dielo, mala byť vyhotovená žalovaným, čo vyplýva aj z povahy samotného predmetu diela, keďže žalovaný ako zhotoviteľ jediný bol objektívne schopný predmet zhotovovaného diela do podrobných technických parametrov špecifikovať. Žalobca tvrdil, že napriek mnohým urgenciám z jeho strany mu príloha č.1,

ktorá mala obsahovať technickú špecifikáciu predmetu diela nebola predložená, mal však za to, že predmet diela bol medzi zmluvnými stranami nesporným spôsobom dojednaný a bol im preukázateľne známy. Zároveň však žalobca tvrdil, že žalovaný nesplnil svoj záväzok spracovať a odovzdať žalobcovi technickú špecifikáciu predmetu diela, čo žalobca považuje za závažné porušenie zmluvných povinností žalovaného. Predmetom zmluvy o dielo bolo podľa žalobcu vyhotovenie odprašovacieho zariadenia v zmysle technickej dokumentácie, z dôvodu porušenia viacerých ustanovení zmluvy o dielo, najmä však pre porušenie riadne a včas dielo odovzdať, ako aj z dôvodu nefunkčnosti tohto diela žalobca od zmluvy odstúpil a domáha sa vrátenia ním zaplatenej sumy za zhotovenie diela. Zároveň sa žalobca domáha zaplata zmluvných pokút na základe čl. 5 a 7 uzatvorenej zmluvy o dielo a napokon náhrady škody, ktorá vznikla žalobcovi z titulu nákupu filtrov, ktorými bolo potrebné nahradiť staré filtre.

Žalobca v konaní podaním zo dňa 20.08.2014 navrhol, aby súd pripustil zmenu návrhu tak, že sa domáhal voči žalovanému zaplata istiny vo výške 14.934,- Eur s prísl., ďalej zaplata 720,- Eur a 2.100,- Eur s prísl. a zaplata 2.905,40 Eur, ako aj uloženia povinnosti žalobcovi vrátiť žalovanému predmet diela podľa zmluvy o dielo uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 07.10.2011, a to filtračné zariadenie EKOVENT PF 18/12 komplet a ventilátor E/CB 453 v stave, v akom sa nachádza ku dňu vyhlásenia rozsudku. Súd prvého stupňa rozhodnutím č.k. 7Cb/2/2014-197 zo dňa 09.10.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 31.10.2014 navrhovanú zmenu pripustil.

Žalovaný žiadal, aby súd návrh zamietol, žalovaný neuznáva nárok žalobcu v celom rozsahu, neuznáva ani, že žalobca platne odstúpil od zmluvy o dielo. Žalovaný tiež považuje zmluvu o dielo uzavretú medzi účastníkmi konania za platnú, od jej uzatvorenia uplynula doba viac ako 2 rokov, preto žalovaný nesúhlasí s tým, aby zaplatil žalobcovi cenu za dielo, ktoré zhotovil. Podľa žalovaného neboli v tomto prípade splnené v zákone stanovené podmienky na odstúpenie od zmluvy, pretože žalovaný povinnosti zo zmluvy neporušil. Uviedol, že písomne vyhotovená zmluva bola zmluvnými stranami podpísaná až potom, ako bolo samotné dielo dodané a prevzaté, keď k odovzdaniu a prevzatíu diela došlo len na základe písomnej objednávky a predchádzajúcich dojednaní, ktoré boli odkonzultované obidvoma zmluvnými stranami, žalovaný dielo dodal a žalobca ho skoro 2 roky používal s tým, že počas doby používania došlo k výmene filtrov za výkonnejšie. Poukazoval tiež na rozhodnutie Slovenskej inšpekcie životného prostredia, ktoré sa týka zmeny integrovaného povolenia s tým, že takéto rozhodnutie by nebolo vydané, pokiaľ by prevádzka nespĺňala potrebné kritériá.

Súd prvého stupňa vec prejednal a vykonal dokazovanie výsluchom štatutárnych zástupcov účastníkov konania, výsluchom svedkov U. N. a F. T., ako aj listinnými dôkazmi.

Súd prvého stupňa mal preukázané, že žalovaný dodal žalobcovi vyššie označené filtračné zariadenie a aj ho namontoval vo výrobných priestoroch žalobcu, a to začiatkom decembra 2011, pričom žalovaný podľa súdu nepreukázal, že písomná zmluva o dielo zo dňa 07.10.2011 bola vyhotovená a podpísaná zmluvnými stranami až následne po odovzdaní diela. Žalobcom v konaní predloženú zmluvu o dielo zo dňa 07.10.2011 však súd prvého stupňa považoval za neplatnú z dôvodu, že táto zmluva neobsahuje podstatnú náležitosť zmluvy o dielo, a to vymedzenie diela. Súd poukázal na čl. 2 zmluvy, v zmysle ktorého je nesporné, že súčasťou zmluvy o dielo mala byť príloha č.1 a takýto dokument v zmluve absentuje. Presná špecifikácia diela, podrobnejšie určenie vlastností predmetu diela, najmä parametrov, ktoré má toto dielo dosiahnuť je kritériom najmä na to, aby sa potom následne mohlo posúdiť, či sa dosiahol výsledok dohodnutý v zmluve alebo či má dielo vady. Podľa názoru súdu prvého stupňa bolo nutné a potrebné dielo v zmluve riadne zadefinovať a precizovať tak, aby bolo možné podľa toho skutočné dielo porovnať so zadefinovaným výsledkom. V zmluve o dielo nie je vymedzený predmet diela, ktorý sa žalovaný ako zhotoviteľ zaviazal zhotoviť, dopraviť, namontovať a uviesť do trvalej prevádzky a za ktoré sa objednávateľ zaviazal zaplatiť dohodnutú cenu. Podľa čl. II bodu 2 predmetnej zmluvy, zhotovením diela sa rozumie zhotovenie a odovzdanie zariadenia podľa špecifikácie v prílohe č.1 tejto zmluvy a príslušnej sprievodnej dokumentácie do sídla konečného odberateľa, ktorým bol žalobca ako objednávateľ. S poukazom na úpravu § 536 ods.1 Obch. zák., v zmysle ktorého pojmovým znakom zmluvy o dielo je aj určenie diela a s poukazom na § 39 Obč. zák. súd dospel k záveru, že tento nedostatok spôsobuje absolútnu neplatnosť v konaní predloženej zmluvy o dielo.

Keďže zmluva o dielo uzavretá medzi účastníkmi dňa 07.10.2011 je absolútne neplatná, žalobca si nemôže uplatniť nárok na zaplata zmluvných pokút podľa príslušného článku takto neplatnej zmluvy

o dielo, a preto súd návrh žalobcu v časti, ktorým si uplatňuje právo na zaplatenie zmluvných pokút vo výške 720,- Eur a 2.100,- Eur zamietol.

Ďalej súd prvého stupňa poukázal na úpravu § 373 Obch. zák. o zodpovednosti za škodu vzniknutú porušením povinnosti zo záväzkového vzťahu a uviedol, že keďže v konaní predložená zmluva o dielo je absolútne neplatná, žalobca si nemôže úspešne uplatniť nárok na náhradu škody v zmysle čl. XIII bod 3 tejto zmluvy. Náhrada škody je viazaná na existenciu záväzku, je jedným z dôsledkov jeho porušenia a pokiaľ chýba jeden zo základných predpokladov, a to porušenie právnej povinnosti, nemá žalobca nárok na náhradu škody v uplatňovanej výške 2.905,40 Eur. Súd návrh žalobcu preto zamietol aj v časti o zaplatenie 2.905,40 Eur.

Keďže zmluva zo dňa 07.10.2011 je absolútne neplatná, aj právny úkon, a to odstúpenie od zmluvy žalobcom je neplatným právnym úkonom.

Súd prvého stupňa ďalej vychádzal z úpravy § 457 Obč. zák., v zmysle ktorého ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Súd prvého stupňa rozhodol o povinnosti žalovaného vrátiť žalobcovi ním zaplatenú cenu o dielo a zároveň rozhodol aj o povinnosti žalobcu vydať žalovanému filtračné zariadenie EKOVENT PF 18/12 a ventilátor E/CB 453, a to s poukazom na úpravu § 457 ods.1 Obch. zák., keď právo jednej zmluvnej strany na vydanie plnenia poskytnutého z neplatnej zmluvy je podmienené povinnosťou vrátiť druhej zmluvnej strane to, čo podľa zmluvy od druhej zmluvnej strany prijala. Zo zákona tak vzniká synalagmatický záväzok, v ktorom je povinnosť oboch strán na plnenie na seba vzájomne naviazaná. Súd mal v konaní preukázaná, že žalobca zaplatil žalovanému celkom 14.934,- Eur, preto uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi uvedenú sumu. Zároveň súd rozhodol aj o povinnosti žalobcu vydať žalovanému odporcom dodané filtračné zariadenie a ventilátor.

Súd prvého stupňa tiež uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania, a to od 27.02.2013 v nadväznosti na výzvu na vrátenie finančných prostriedkov, kedy sa žalovaný dostal do omeškania s vydaním bezdôvodného obohatenia. O náhrade trov konania rozhodol súd prvého stupňa podľa § 142 ods.2 O.s.p. s tým, že žalobca mal vo veci úspech len čiastočný (uplatňoval si 20.659,40 Eur a súd mu priznal len 14.934,- Eur, čo predstavuje pomer úspechu 3 k 1 a v konečnom dôsledku právo na náhradu trov účelne vynaložených vo výške 2/4). Súd prvého stupňa potom rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie žalobca aj žalovaný.

Žalobca podal odvolanie len proti tretej výrokovej vete rozsudku, ktorou súd prvého stupňa rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a tvrdil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Žalobca navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov konania zmenil tak, že žalovaného zaviazal nahraďiť žalobcovi trovy konania vo výške 3.847,36 Eur (trovy právneho zastúpenia vo výške 3.214,42 Eur a iné trovy vo výške 632,94 Eur).

Žalobca tvrdil, že z rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že pomer úspechu žalobcu a žalovaného je 72% ku 28%. Žalobcovi mala byť vzhľadom na pomer úspechu oboch účastníkov konania priznaná náhrada trov konania v rozsahu 44% (72 - 28). Zo strany súdu prvého stupňa došlo podľa žalobcu k zjavnému pochybeniu, keď súd po zistení pomeru úspechu žalobcu a žalovaného vo výške 72% ku 28% (cca 3 k 1) a po určení ich rozdielu vo výške 44% (cca 1) nepriznal žalobcovi trovy konania v tejto časti, t.j. vo výške 44% (cca 1), aj keď sám súd v odôvodnení konštatoval, že uvedený pomer úspechov v konečnom dôsledku predstavuje právo na náhradu účelne vynaložených trov vo výške 2/4.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril písomným podaním zo dňa 02.02.2015. Poukazoval na to, že žalobca sa odvolal len proti výroku súdu prvého stupňa o náhrade trov konania, zatiaľ čo žalovaný napadol rozsudok súdu v celom rozsahu žalovanému uloženej povinnosti zaplatiť sumu 14.934,- Eur s prísl. aj pokiaľ sa týka vrátenia filtračného zariadenia, tak isto napadol aj výrok o náhrade trov konania a žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa. Žalovaný tvrdil, že žalobca konal účelovo, keď podľa názoru žalovaného úmyselne podal žalobu na Okresný súd Senica, ktorý bol

evidentne nepríslušným súdom, žalobca si uplatnil aj rôzne nároky z titulu zmluvných pokút, náhradu škody a pod., ktoré súd vyhodnotil ako jednoznačne neoprávnené.

Žalovaný podal odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa v časti prvej a tretej výrokovej vety s tým, že druhá výroková veta rozsudku súdu prvého stupňa o zamietnutí zvyšku návrhu žalobcu zostáva odvolaním žalovaného nedotknutá. Žalovaný odvolanie odôvodnil tým, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ďalej že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Z formálnej stránky žalovaný pokladal výrok rozsudku súdu za nejasný a nezrozumiteľný, pričom pokiaľ už súd prvého stupňa pripustil zmenu návrhu na začatie konania, bol povinný buď takémuto návrhu vyhovieť alebo ho zamietnuť, nemohol však modifikovať petit výroku. Žalovaný poukazoval na uznesenie súdu prvého stupňa č.k. 7Cb/2/2014-197 zo dňa 09.10.2014, ktorým súd pripustil nasledovnú zmenu návrhu:

1. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 14.934,- Eur a 9,75% úrok z omeškania ročne z tejto sumy od 27.02.2013 do zaplatenia, sumu 720,- Eur, sumu 2.100,- Eur, sumu 2.950,40 Eur a 9,75% úrok z omeškania ročne z tejto sumy odo dňa nasledujúceho po doručení platobného rozkazu žalovanému až do zaplatenia,
2. Žalovaný je povinný do 3 dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi súdny poplatok vo výške 1.239,50 Eur a trovy právneho zastúpenia v súdnom konaní k rukám právneho zástupcu žalobcu,
3. Žalobca je povinný do 3 dní od právoplatnosti rozsudku vrátiť žalovanému predmet diela podľa zmluvy o dielo uzatvorenej medzi žalobcom ako objednávateľom a žalovaným ako zhotoviteľom dňa 07.10.2011, a to filtračné zariadenie EKOVENT PF 18/12 komplet a ventilátor E/CB 453 v stave, v akom sa nachádza ku dňu vyhlásenia rozsudku,
4. Žalovaný je povinný do 3 dní od právoplatnosti rozsudku prevziať si v sídle žalobcu predmet diela podľa zmluvy o dielo uzatvorenej medzi žalobcom ako objednávateľom a žalovaným ako zhotoviteľom dňa 07.10.2011, a to filtračné zariadenie EKOVENT PF 18/12 komplet a ventilátor E/CB 453 na vlastné náklady a v stave, v akom sa nachádza ku dňu vyhlásenia rozsudku.

Žalovaný poukazoval na to, že žalobca sa domáhal napr. 90,75% ročného úroku z omeškania, zatiaľ čo v rozsudku ročný úrok nie je spomenutý a vrátenie filtračného zariadenia má byť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, kým žalobca sa nedomáha zaplatenia dlžnej sumy do 3 dní od právoplatnosti, takýto údaj nie je v zmenenom návrhu na začatie konania, ďalej vrátenie zariadenia žalobca žiadal v stave, v akom sa nachádza ku dňu vyhlásenia rozsudku, avšak súd prvého stupňa neuviedol, v akom stave sa má takéto filtračné zariadenie vrátiť a tak isto pokiaľ sa týka úrokov z omeškania od 27.02.2013, je to nelogický termín z hľadiska toho, že súd považoval zmluvu za absolútne neplatnú a preto žalovaný nemohol byť v omeškani s vrátením kúpnej ceny potom, ako žalobca mal odstúpiť od zmluvy, ktorá nemala byť platná. Všetky takéto skutočnosti sú podľa žalovaného zmätočné, súd prvého stupňa sa podľa neho jednoznačne vo výrokovej časti výrazne odchýlil od návrhu na začatie konania a takýto rozsudok považuje žalovaný aj za nevykonateľný. Žalovaný tiež z hľadiska odôvodnenia považuje rozsudok súdu prvého stupňa za rozporuplný a nevyvážený. Vytýkal tiež súdu prvého stupňa, že nevykonal zásadné znalecké dokazovanie z hľadiska dôvodnosti odstúpenia od zmluvy a technických záležitostí predmetného zariadenia, ktoré majú výlučne odborný charakter, a preto žalovaný rozhodnutie súdu prvého stupňa považuje aj za predčasné. Namietal, že súd nevedel o tom, či zariadenie ešte existuje, v akom je stave, akú má hodnotu, či nie je poškodené, napriek tomu však rozhodol, že žalovaný má povinnosť zaplatiť kúpnu cenu a žalobca má žalovanému vrátiť filtračné zariadenie. Vytýkal tiež súdu prvého stupňa, že nerozhodol o návrhu žalobcu, že žalovaný je povinný takýto predmet diela prevziať. Pokiaľ nebola v tejto veci uzavretá písomná zmluva, mala byť platná ústna zmluva, od ktorej žalobca nikdy neodstúpil, používal zariadenie dodané žalovaným v prostredí svojej prevádzky, pričom ak mal všetky povolenia na prevádzku takéhoto filtračného zariadenia od príslušných orgánov a používal ho vyše dvoch rokov, je zrejmé, že žalovaným dodané filtračné zariadenie muselo byť v poriadku. Správanie sa žalobcu považuje žalovaný za špekulatívne, žalobca už zariadenie nechce a účelovo k tomu prispôboval aj zdôvodnenie svojho návrhu. Podľa žalovaného pritom medzi účastníkmi konania bola od samého začiatku realizácie dodávky zariadenia elektronická komunikácia, došlo k dohode, čo má byť predmetom dodávky aj ku kúpnej cene, filtračné zariadenie bolo dodané, namontované, bola

spustená jeho prevádzka a sám žalovaný bol pri tom, keď žalobca po spustení výroby ďalšej pece zistil, že filtračné zariadenie už nemôže mať dostatočnú kapacitu a až následne začal hľadať spôsoby na zrušenie zmluvy.

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného vyjadril písomným podaním zo dňa 05.02.2015 a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu žalovaným podaného odvolania, teda okrem výroku o nákladoch konania potvrdil. Poukazoval na to, že podľa konštantnej judikatúry súdov SR nie je povinnosťou súdu riadiť sa navrhovateľom formulovaným petitom doslovne, bez možnosti jeho úpravy odlišnými slovami či formuláciami, petitom je viazaný v sporovom konaní len čo do možnosti prekročenia zhora limitovanej hranice v zmysle § 153 ods.2 O.s.p. Poukázal tiež na to, že žalovaný výslovne nenavrhol vykonanie znaleckého dokazovania k preukázaniu svojich tvrdení, preto jeho námietky v odvolaní považuje za účelové. Nesúhlasí s tvrdeniami žalovaného o svojvoľnej demontáži zariadenia, žalobca sa snažil celú situáciu riešiť v kooperácii so žalovaným, reklamoval dielo, v dôsledku nečinnosti a pasivity zo strany žalovaného však bol žalobca nútený následne od zmluvy odstúpiť.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací vec prejednal podľa § 212 ods.1 a § 214 ods.2 O.s.p. v senáte bez nariadenia pojednávania, pričom podľa § 211 ods.2 a § 156 ods.3 O.s.p. bolo miesto a čas vyhlásenia rozsudku odvolacieho súdu oznámené na úradnej tabuli súdu.

Vzhľadom na rozsah podaných odvolaní odvolací súd skúmal iba prvú a tretiu výrokovú vetu rozsudku súdu prvého stupňa. Žalobca pokiaľ ide o zaplatenie istiny 14.934,- Eur s úrokom z omeškania 9,75% uplatňoval svoj nárok z písomnej zmluvy o dielo zo dňa 07.10.2011, ktorá mala byť uzavretá medzi žalobcom ako objednávateľom a žalovaným ako dodávateľom, tvrdil, že žalovaný na základe zmluvy namontoval na stredisku žalobcu filtračné zariadenie EKOVENT PF 18/12 spolu s ventilátorom E/CB 453, zo strany žalovaného však nedošlo k odovzdaniu predmetného zariadenia podľa špecifikácie prílohy č.1 zmluvy a príslušnej dokumentácie žalobcovi a ani potvrdeniu splnenia povinnosti žalovaného podpisom preberacieho protokolu zo strany žalobcu. Dielo ďalej podľa žalobcu nebolo zhotovené riadne, malo vady, ktoré žalovaný napriek opakovaným výzvam žalobcu neodstránil, preto žalobca v zmysle čl. XIII ods. 1 písm.b/ zmluvy odstúpil od zmluvy o dielo z dôvodu porušenia povinností na strane žalovaného podstatným spôsobom. Žalovaný žiadal návrh zamietnuť, namietal, že písomná zmluva o dielo bola podpísaná až potom, ako dielo bolo dodané a prevzaté, poukazoval na to, že žalobca toto dielo skoro 2 roky používal, pričom mal aj povolenia príslušných orgánov.

Podľa § 536 ods.1 zák.č. 513/1991 Zb. (Obch. zák.), zmluvou o dielo sa zaväzuje zhotoviteľ vykonať určité dielo a objednávateľ sa zaväzuje zaplatiť cenu za jeho vykonanie.

Podľa ods.2 cit. ust., dielom sa rozumie zhotovenie určitej veci, pokiaľ nespadá pod kúpnu zmluvu, montáž určitej veci, jej údržba, vykonanie dohodnutej opravy alebo úpravy určitej veci alebo hmotne zachytený výsledok inej činnosti. Dielom sa rozumie vždy zhotovenie, montáž, údržba, oprava alebo úprava stavby alebo jej časti.

V zmysle cit. úpravy Obchodného zákonníka dostatočné vymedzenie predmetu diela patrí k základným náležitostiam zmluvy o dielo (ďalšími náležitosťami je označenie zmluvných strán - zhotoviteľa a objednávateľa, a určenie odmeny za vykonanie diela). Po zhodnotení skutočností zistených z predloženého spisu odvolací súd súhlasí so záverom súdu prvého stupňa v tom, že v písomnej zmluve o dielo zo dňa 07.10.2011 predloženej v konaní si zmluvné strany nedohodli dostatočne určite predmet diela. Podľa čl. II „Predmet zmluvy“ malo byť predmetom zmluvy dielo špecifikované v prílohe č.1 zmluvy, ktorá mala byť neoddeliteľnou súčasťou zmluvy (čl. XIV bod 5 zmluvy). Predmet zmluvy v písomnej zmluve o dielo nie je žiadnym iným spôsobom upresnený, resp. identifikovaný. Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že v súvislosti s touto písomnou zmluvou účastníci konania komunikovali, že v zmysle tejto komunikácie žalovaný dodal a namontoval žalobcovi filtračné zariadenie EKOVENT PF 18/12 spolu s ventilátorom E/CB 453 komplet, z písomnej zmluvy však nie je zjavné, aké parametre, resp. vlastnosti mal predmet zmluvy dosahovať (účastníci konania zariadenie označovali aj ako „odprašovací zariadenie“, resp. „filtračné zariadenie“). V konaní teda nebolo preukázané uzavretie zmluvy medzi žalobcom ako objednávateľom a žalovaným ako dodávateľom, predmetom ktorej malo byť takéto zariadenie. Písomná zmluva o dielo, v ktorej sú upravené práva a povinnosti zmluvných strán, pokiaľ ide o špecifikáciu zariadenia, odkazuje na prílohu č.1, ktorú však účastníci konania súdu nepredložili. Podľa názoru odvolacieho súdu nebolo teda v konaní preukázané, že medzi účastníkmi konania vznikol

zmluvný vzťah v podobe práv a záväzkov, uvedených v tejto písomnej zmluve. V konaní tiež nebolo preukázané, že účastníci konania ako zmluvné strany uzavreli zmluvu o dielo (napr. konkludentne, resp. podpisom preberacieho protokolu s upresnením „zariadenia“) s natoľko určitým predmetom plnenia, aby mohlo byť v súdnom konaní posúdené, či žalovaný plnil riadne alebo či plnil vadne. V predmetnej veci nešlo o zmluvu kúpnu (predmetom ktorej by bol predaj filtračného zariadenia a ventilátora), ale o zmluvu o dielo, predmetom ktorej malo byť zhotovenie, dodávka, montáž a uvedenie do prevádzky zariadenia (odprašovacieho, resp. filtračného).

Ako na to správne poukázal aj súd prvého stupňa, aby mohol posúdiť či už tvrdenia žalobcu, že žalovaný porušil povinnosť riadne a včas odovzdať predmet diela, resp. že dielo bolo nefunkčné a malo vady alebo tvrdenia žalovaného, že žalobca dielo bez väd užíval, je nevyhnutné, aby bola presne zodpovedaná otázka, zariadenie s akými parametrami a funkciami malo byť predmetom zmluvy o dielo uzavretej medzi žalobcom ako objednávateľom a žalovaným ako dodávateľom. Len v takomto prípade mohol súd ustanoviť znalca, ktorý by odborne posúdil kvalitu dodaného zariadenia a následne mohol súd vyvodiť právny záver o dôvodnosti alebo nedôvodnosti odstúpenia žalobcu od zmluvy (ako sa toho domáhal žalovaný aj v podanom odvolaní).

Súd prvého stupňa vychádzal z uplatneného nároku žalobcu (nároky založené na odstúpení od zmluvy o dielo), správne vyhodnotil zistený skutkový stav, keď dospel k záveru, že vzhľadom na to, že v konaní nebolo preukázané, čo malo byť predmetom zmluvy o dielo (odprašovacie, resp. filtračné zariadenie s konkrétnymi parametrami), nie je možné ani posúdiť tvrdenia žalobcu o vadnosti plnenia. Na druhej strane samozrejme nie je možné posúdiť ani obranu žalovaného, ktorý tvrdí, že ním dodané a namontované filtračné zariadenie nemalo vady a žalobca ho bez problémov 2 roky užíval. Práve z dôvodu, že nie je dostatočne určený predmet diela, nie je možné posúdiť tieto tvrdenia účastníkov konania.

Súd prvého stupňa postupoval správne, keď vychádzal zo záveru, že v konaní predložená písomná zmluva o dielo je neplatná, pretože v nej absentuje dostatočne určený predmet diela. Na základe takejto zmluvy nemohol medzi účastníkmi konania vzniknúť záväzkovo-právny vzťah, kde na jednej strane by bol žalobca objednávateľom a žalovaný dodávateľom. Bez ohľadu na to, že žalobca sa proti druhej výrokovej vete rozsudku súdu prvého stupňa, kde súd prvého stupňa návrh vo zvyšku zamietol neodvolal, odvolací súd súhlasí s postupom súdu prvého stupňa, ktorý vychádzal zo záveru, že vzhľadom na absentujúci predmet zmluvy o dielo nemá žalobca nárok na dohodnuté zmluvné pokuty, a ani na náhradu škody za porušenie konkrétnych článkov zmluvy o dielo. Je potrebné poznamenať, že písomná zmluva o dielo, ktorú účastníci konania podpísali (žalovaný dňa 04.10.2011 a žalobca dňa 07.10.2011) je pomerne rozsiahla, sú v nej uvedené viaceré práva a povinnosti zmluvných strán vrátane platobných podmienok, spôsobu vykonania diela, odovzdania diela, sankcií a dohody o odstúpení od zmluvy, nakoľko však predmet zmluvy nie je dostatočne určitý, táto zmluva nezaložila medzi účastníkmi konania platný záväzkový vzťah.

Súd prvého stupňa pri posudzovaní nároku žalobcu správne vychádzal z úpravy bezdôvodného obohatenia v Občianskom zákonníku, ktorá platí aj v obchodnoprávných vzťahoch, konkrétne z § 457 Obč. zák., v zmysle ktorého ak je zmluva neplatná, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa tejto zmluvy dostal. Nakoľko základom vzťahu medzi účastníkmi konania mal byť dvojstranne zaväzujúci záväzok (v tomto prípade zmluva o dielo), účastníci konania ako zmluvné strany sú povinní vrátiť si vzájomné plnenia. Ako uviedol aj súd prvého stupňa, ide o tzv. synalagmatický záväzok, keď žiaden z účastníkov sa nemôže domáhať vrátenia poskytnutého plnenia bez toho, aby sám vrátil plnenie, ktoré prijal. Žalobca v priebehu konania na súde prvého stupňa navrhol zmenu žalobného petitu tak, aby zodpovedal vyššie uvedenej podmienke, súd prvého stupňa navrhovanú zmenu pripustil a v prvej výrokovej vete rozsudku rozhodol podľa tohto upraveného petitu.

Odvolací súd nesúhlasí s námietkami žalovaného, že súd prvého stupňa sa vo výrokovej časti výrazne odchyľil od žalobcovho návrhu. Ako na to správne poukázal aj žalobca vo vyjadrení k odvolaniu, podľa konštantnej judikatúry súdov SR nie je v rozpore so zákonom, ak súd použitím iných slov vyjadrí vo výroku svojho rozhodnutia rovnaké práva a povinnosti, ktorých sa žalobca domáhal (viď napr. rozsudok NS SR sp.zn. 5Cdo/254/2009 zo dňa 28.09.2010). Pokiaľ žalovaný namieta, že súd prvého stupňa v rozsudku výslovne neuviedol, že v prípade úroku z omeškania vo výške 9,75% ide o úrok ročný, nemá to za následok zmätočnosť, ale ani nevykonateľnosť rozsudku súdu prvého stupňa v tejto časti (z úpravy §

3 vl. nar. č. 87/1995 Z.z. je nepochybné, že pokiaľ nie je vyslovene uvedené, že ide o úroky z omeškania denne, jedná sa o ročný úrok z omeškania), rovnako tak lehota do 3 dní od právoplatnosti rozsudku určená na splnenie uloženej povinnosti nie je v rozpore s petitom ani s právnou úpravou, a pokiaľ súd prvého stupňa neuviedol, v akom stave sa má filtračné zariadenie žalovanému vrátiť, je nepochybné, že žalobca ho môže vrátiť v stave, v akom sa nachádza v čase splnenia povinnosti. Odvolací súd upozorňuje žalovaného, že súd prvého stupňa v druhej výrokovej vete návrh žalobcu vo zvyšku (t.j. vo všetkom, čo žalobca požadoval mimo súdom uloženej povinnosti) zamietol.

Pokiaľ ide o námietky žalovaného voči tomu, že má uloženú povinnosť uhrádzať žalobcovi úroky z omeškania od 27.02.2013, čo sa viaže na výzvu žalobcu po odstúpení do zmluvy, odvolací súd uvádza, že možno by mal žalobca právo na úroky z omeškania už od skoršieho dátumu, napr. od dátumu, kedy bezdôvodné obohatenie podľa neplatnej zmluvy vzniklo (teda keď žalobca žalovanému zaplatil), vzhľadom na všetky známe okolnosti prípadu (zmluvné strany považovali zmluvu za platne uzavretú a žalobca sa preto domnieval, že odstupuje od platne uzavretej zmluvy), súd prvého stupňa nepochybil, keď žalobcovi priznal úroky z omeškania od vtedy, kedy žalovaného vyzval na vrátenie poskytnutého plnenia. V zmysle platnej právnej úpravy má žalobca pri vrátení peňažnej sumy prijatej titulom bezdôvodného obohatenia právo aj na úroky z omeškania, nakoľko ide o meškanie s peňažným plnením (§ 517 ods.2 Občianskeho zákonníka).

Na základe uvedených záverov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v prvej výrokovej vete podľa § 219 ods.1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa názoru odvolacieho súdu však súd prvého stupňa pochybil, keď pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z úpravy § 142 ods.2 O.s.p. a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, a to napriek vlastnému záveru, že žalobca mal vo veci úspech čiastočný, keď bol úspešný v rozsahu 3 a žalovaný bol úspešný v 1, čo predstavuje právo žalobcu na náhradu účelne vynaložených trov v rozsahu 2/4. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 220 O.s.p. v časti tretej výrokovej vety, výroku o náhrade trov prvostupňového konania zmenil tak, že o trovách konania rozhodol tiež podľa § 142 ods.2 O.s.p., avšak vychádzal zo záveru, že žalobca bol v konaní úspešnejším účastníkom a preto má právo na náhradu účelne vynaložených trov konania v pomernej časti.

Žalobca bol v konaní úspešný v rozsahu 72,30%, žalovaný bol v konaní úspešný v rozsahu 27,70% uplatneného nároku, žalobca bol teda v konaní úspešnejší o 44,60%, pričom navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti výroku o náhrade trov konania zmenil tak, že žalobcovi prizná náhradu trov konania v rozsahu 44% z vyčíslených trov konania. Podľa názoru odvolacieho súdu žalobcovi vznikli účelne vynaložené trovy konania vo výške 6.277,32 Eur titulom trov právneho zastúpenia a hotových výdavkov advokáta a vo výške 1.438,50 Eur za zaplatené súdne poplatky. Trovy právneho zastúpenia určil odvolací súd podľa príslušných ustanovení vyhl.č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za nasledovné úkony právnej služby: 1. prevzatie a príprava zastúpenia, 2. podanie žaloby na súd, 3. vyjadrenie žalobcu k odporu zo dňa 24.02.2014, 4. účasť na pojednávaní dňa 07.04.2014, 5. účasť na pojednávaní dňa 26.05.2014, 6. účasť na pojednávaní dňa 25.06.2014, 7. podanie žalobcu zo dňa 29.07.2014, 8. účasť na pojednávaní dňa 08.09.2014, 9. účasť na pojednávaní dňa 12.11.2014 (teda 9 x odmena po 370,14 Eur) a 10. účasť na verejnom vyhlásení rozsudku dňa 03.12.2014 (odmena vo výške 185,07 Eur), spolu teda vo výške 3.516,33 Eur, ďalej režijný paušál v sume 79,94 Eur (2 x po 7,81 Eur a 8 x po 8,04 Eur), ďalej 670,04 Eur náhrada cestovného za cestu osobným motorovým vozidlom z Bratislavy do Veľkého Krtíša a späť na pojednávania na súde prvého stupňa, účasť na pojednávaniach celkom 6x vrátane účasti na vyhlásení rozsudku, cestovného vyúčtované za 212 km pozostáva zo základnej náhrady a z náhrady za spotrebované pohonné hmoty (za cestu dňa 07.04.2014 v sume 112,87 Eur, dňa 26.05.2014 v sume 114,05 Eur, dňa 25.06.2014 v sume 114,84 Eur, dňa 08.09.2014 v sume 113,64 Eur, dňa 12.11.2014 v sume 103,29 Eur a dňa 03.12.2014 v sume 111,35 Eur) a 964,80 Eur titulom náhrady za stratu času strávenú cestou na pojednávanie a späť vyúčtované v súlade s vyhláškou (za každé pojednávanie náhrada za stratu času vo výške 160,80 Eur). Spolu teda odmena za zastupovanie, režijný paušál, náhrada cestovného a náhrada za stratu času predstavuje 5.231,10 Eur, zvýšené o DPH v sume 1.046,22 Eur, čo je 6.277,32 Eur. Oproti vyčísleniu náhrady trov právneho zastúpenia podaním žalobcu zo dňa 17.12.2014 odvolací súd nepriznal odmenu za 3 úkony právnej služby, a to vyjadrenie žalobcu na výzvu súdu zo dňa 04.03.2014 (súd žiadal, aby žalobca predložil doklady uvádzané v zmluve o dielo), vyjadrenie žalobcu na výzvu súdu zo dňa 27.05.2014 (súd žiadal predložiť dôkazy na preukázanie

nároku žalobcu na náhradu škody, teda vlastne vyzýval žalobcu na splnenie dôkaznej povinnosti vo vzťahu k uplatnenému nároku) a napokon za vyjadrenie k odvolaniu žalovaného vo veci pripustenia zmeny návrhu (voči uzneseniu súdu prvého stupňa, ktorým pripustil zmenu návrhu, odvolanie prípustné nebolo). Z vyššie vyčíslenej náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 6.277,32 Eur predstavuje 44% sumu 2.762,- Eur a zo súdneho poplatku zaplateného žalobcom vo výške 1.438,50 Eur predstavuje 44% sumu 632,94 Eur. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvého stupňa v odvolaní napadnutej časti výroku o náhrade trov prvostupňového konania zmenil tak, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi na trovách prvostupňového konania 2.762,- Eur trovy právneho zastúpenia a 632,94 Eur iné trovy konania.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, a to pokiaľ ide o odvolanie vo veci v celom rozsahu a pokiaľ ide o odvolanie voči trovám konania v prevažnej miere, preto by mal právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalobca si vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uplatnil náhradu trov konania, tieto však nevyčíslil, pričom ide o rozhodnutie, ktoré sa verejne vyhlasovalo (§ 151 ods.4 O.s.p.). Keďže žalobcovi v odvolacom konaní iné trovy okrem trov právneho zastúpenia nevznikli a tieto si nevyčíslil, odvolací súd mu s poukazom na § 151 ods.1 a 4 O.s.p. nemohol priznať náhradu trov konania. Odvolací súd preto rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.